

ประวัติศาสตร์ที่ซ่อนเร้นของข้อที่สี่สิบ - หมายเลขสามสิบสอง

เอเสเคียล บทที่สิบสาม

Jeff Pippenger

2026-10-02

ข่าวสารแห่งคำเตือนในพระธรรมเอเสเคียลคือ “หมายสำคัญแห่งการล้อมเมือง” เมื่อการล้อมเมืองเริ่มขึ้น ภรรยาของเอเสเคียลก็สิ้นชีวิต และเอเสเคียลได้รับบัญชาไม่ให้ไว้ทุกข์ต่อการตายของนาง การตายของนาง ประกอบกับการที่ท่านมิได้ไว้ทุกข์ต่อการตายของนาง

เป็นสัญลักษณ์ของการล้อมเมืองและการทำลายกรุงเยรูซาเล็มที่กำลังใกล้เข้ามา

การกระทำของท่านและการตายของนางเป็นตัวแทนของหมายสำคัญแห่งคำเตือน

ประหนึ่งแบบอย่างสว่างหน้าของหมายสำคัญแห่งคำเตือนในอนาคตซึ่งพระเยซูได้ทรงกล่าวไว้ว่าเป็น

“สิ่งน่าสะอิดสะเอียนแห่งความรกร้าง”

ฉะนั้น เมื่อท่านทั้งหลายเห็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนแห่งความพินาศ ซึ่งดาเนียลผู้พยากรณ์ได้กล่าวถึงนั้น ตั้งอยู่ในสถานที่บริสุทธิ์ (ผู้ใดอ่าน ก็ให้ผู้นั้นเข้าใจเถิด) มัทธิว 24:15

เมื่อองค์ประจักษ์ของทัพโรมันถูกตั้งไว้ภายในเขตพระวิหาร คริสเตียนในกรุงเยรูซาเล็มจะต้องหลบหนีออกจากเมือง พยานสองคนแห่งหมายสำคัญเรื่องการทำลายกรุงเยรูซาเล็มเน้นย้ำถึงความสำคัญอย่างยิ่งของการรู้จัก

“หมายสำคัญ” นั้นล่วงหน้าก่อนการล้อมเมือง และการดลใจยังชี้ให้เห็นเพิ่มเติมว่าพยานสองคนนั้นมี

“การประยุกต์ใช้โดยตรงยิ่งกว่า” ในยุคสุดท้าย กล่าวถึงคำเตือนของพระคริสต์เกี่ยวกับการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม โดยเชื่อมโยงกับที่เอเสเคียลและยอห์นอยู่ในนิมิตเกี่ยวกับพระวิหาร ชิสเตอร์ไวท์ได้เขียนไว้ว่า:

“แม้ว่าคำพยากรณ์เหล่านี้จะสำเร็จเป็นบางส่วนแล้วในการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม แต่คำพยากรณ์เหล่านี้มีการประยุกต์ใช้โดยตรงยิ่งกว่ากับวาระสุดท้าย”

“เรากำลังยืนอยู่บนธรณีประตูแห่งเหตุการณ์อันยิ่งใหญ่และเคร่งขรึม

คำพยากรณ์กำลังสำเร็จลงอย่างรวดเร็ว องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่ที่ประตูแล้ว

อีกไม่นานจะมีช่วงเวลาแห่งความสำคัญอันท่วมท้นต่อบรรดาผู้มีชีวิตทั้งปวงเปิดออกต่อหน้าเรา

ข้อพิพาทโต้แย้งในอดีตจะถูกรื้อฟื้นขึ้นอีก และข้อพิพาทโต้แย้งใหม่ ๆ จะเกิดขึ้น

จากเหตุการณ์ทั้งหลายที่จะต้องแสดงออกในโลกของเรานั้น แม้แต่ในความฝันก็ยังไม่มีผู้ใดคาดคิดถึงเลย”

Testimonies, volume 5, 753.

ในบทที่สี่ เอเสเคียลได้รับบัญชาให้แสดงอุปมาเป็นการกระทำ ซึ่งเน้นย้ำ “หมายสำคัญแห่งการล้อมเมือง”

เอเสเคียลได้แสดงอุปมาเป็นการกระทำห้าครั้งในหนังสือของท่าน แต่พี่น้องของท่านปฏิเสธที่จะมองเห็น

เอเสเคียลได้กล่าวแก่พี่น้องของท่านห้าครั้ง และพวกเขาปฏิเสธที่จะฟัง อุปมาเป็นการกระทำและสารของท่านเป็นภาพประกอบถึงชนชั้นห้าเท่าของหญิงพรหมจารีเขลาที่ปฏิเสธจะรับเอาความเพิ่มพูนแห่ง “ความรู้”

ซึ่งสัมพันธ์กับอุปมาและถ้อยคำของท่าน

อุปมาและถ้อยคำเหล่านั้นเชื่อมโยงโดยตรงกับการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งมี

“การประยุกต์ใช้โดยตรงยิ่งกว่าในวาระสุดท้าย”

เจ้าด้วย โอ บุตรแห่งมนุษย์ จงเอาแผ่นกระเบื้องมาแผ่นหนึ่ง วางไว้ตรงหน้าเจ้า

และวาดภาพเมืองนั้นลงบนแผ่นนั้น คือเยรูซาเล็ม แล้วจงตั้งล้อมเมืองนั้น และก่อป้อมรบขึ้นต่อสู่เมืองนั้น

และถมเชิงเทินขึ้นต่อสู่เมืองนั้น จงตั้งค่ายล้อมไว้ด้วย และตั้งเครื่องกระทุ้งกำแพงไว้ล้อมรอบเมืองนั้นด้วย

อีกประการหนึ่ง จงเอากระหะเหล็กมา และตั้งไว้เป็นกำแพงเหล็กระหว่างเจ้ากับเมืองนั้น

และจงหันหน้าของเจ้าเข้าสู่เมืองนั้น เมืองนั้นจะถูกล้อมไว้ และเจ้าจงล้อมเมืองนั้น
นี่จะเป็นหมายสำคัญแก่พงศ์พันธุ์แห่งอิสราเอล

เจ้าจงนอนตะแคงซ้ายของเจ้า และวางความชั่วช้าชั่วบาปของวงศ์วานอิสราเอลไว้บนนั้น
ตามจำนวนวันที่เจ้าจะนอนอยู่บนนั้น เจ้าจะต้องแบกรับความชั่วช้าชั่วบาปของเขาทั้งหลาย
เพราะเราได้กำหนดปีแห่งความชั่วช้าชั่วบาปของเขาแก่เจ้า ตามจำนวนวัน คือสามร้อยเก้าสิบวัน
ดังนั้นเจ้าจึงจะต้องแบกรับความชั่วช้าชั่วบาปของวงศ์วานอิสราเอล และเมื่อเจ้ากระทำครบแล้ว
จงนอนตะแคงขวาอีกครั้งหนึ่ง และเจ้าจะต้องแบกรับความชั่วช้าชั่วบาปของวงศ์วานยูดาห์สี่สิบวัน
เราได้กำหนดให้เจ้าวันละหนึ่งปี เหตุฉะนั้น เจ้าจงหันหน้าของเจ้าไปยังการล้อมกรุงเยรูซาเล็ม
และแขนของเจ้าจงเปลือยไว้ และเจ้าจงพยากรณ์กล่าวโทษเมืองนั้น และดูเถิด เราจะเอาเชือกพันเจ้าไว้
และเจ้าจะพลิกตัวจากข้างหนึ่งไปอีกข้างหนึ่งไม่ได้ จนกว่าเจ้าจะสิ้นสุดวันเวลาแห่งการล้อมของเจ้า
เอเสเคียล 4:1-8

เครื่องหมาย

คำว่า “หมายสำคัญ” ปรากฏอยู่เก้าครั้งในหนังสือเอเสเคียล ในบทที่สี่ การล้อมกรุงเยรูซาเล็มเป็น
“หมายสำคัญ” แก่วงศ์วานอิสราเอล ในบทที่สิบสอง เอเสเคียลก็เป็น “หมายสำคัญ” อีกครั้งหนึ่ง
โดยชี้ถึงการล้อมและการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม

บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย เจ้าอาศัยอยู่ท่ามกลางวงศ์วานกบฏ ซึ่งมีตาที่จะเห็น แต่ไม่เห็น มีหูที่จะได้ยิน
แต่ไม่ได้ยิน เพราะเขาทั้งหลายเป็นวงศ์วานกบฏ ฉะนั้น บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย
จงเตรียมสัมภาระสำหรับการย้ายถิ่นให้แก่ตน และจงย้ายออกไปในเวลากลางวันต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย
และเจ้าจงย้ายจากที่ของเจ้าไปยังอีกที่หนึ่งต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย บางทีเขาอาจจะพิจารณา
แม้ว่าเขาทั้งหลายเป็นวงศ์วานกบฏ
แล้วเจ้าจงนำสัมภาระของเจ้าออกมาในเวลากลางวันต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย
จงสัมภาระสำหรับการย้ายถิ่น และเจ้าจงออกไปในเวลาเย็นต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย
เหมือนอย่างผู้ที่ออกไปสู่การเป็นเชลย จงชุดหิ้วแก่พวกต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย
และจงชนออกไปทางนั้น ต่อหน้าต่อตาเขาทั้งหลาย เจ้าจงแบกสิ่งนั้นไว้บนบ่าของเจ้า
และชนออกไปในเวลาพลบค่ำ เจ้าจงคลุมหน้าของเจ้าไว้ เพื่อเจ้าจะไม่เห็นแผ่นดิน
เพราะเราได้ตั้งเจ้าไว้เป็นหมายสำคัญแก่วงศ์วานอิสราเอล เอเสเคียล 12:2-6

เมื่อวงศ์วานที่กบฏได้เห็นอุปมาเชิงการกระทำนั้น พวกเขาก็ไม่รู้ว่ามีมีความหมายว่าอะไร
จึงได้ขอให้เอเสเคียลอธิบายแก่พวกเขา

บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย วงศ์วานอิสราเอล คือวงศ์วานที่กบฏ มิได้กล่าวแก่เจ้าหรือว่า “เจ้ากำลังทำอะไรอยู่?”
จงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า
การนี้เกี่ยวกับเจ้านายผู้ครอบครองในเยรูซาเล็ม
และเกี่ยวกับวงศ์วานอิสราเอลทั้งหมดซึ่งอยู่ท่ามกลางพวกเขา จงกล่าวว่า
ข้าพเจ้าเป็นหมายสำคัญของท่านทั้งหลาย ดังที่ข้าพเจ้าได้กระทำแล้ว ก็จะกระทำแก่พวกเขาอย่างนั้น
พวกเขาจะถูกกวาดไปและจะต้องไปเป็นเชลย เอเสเคียล 12:9-11.

การล้อมกรุงเยรูซาเล็มเป็นหมายสำคัญสำหรับประชากรของพระเจ้าในวาระสุดท้าย

“ผู้เผยพระวจนะโบราณแต่ละท่านมิได้กล่าวเพื่อสมัยของตนเองมากเท่ากับเพื่อสมัยของเรา
เพื่อว่าการพยากรณ์ของท่านทั้งหลายจะมีผลบังคับแก่เรา
‘บรรดาสิ่งเหล่านี้ได้บังเกิดแก่เขาทั้งหลายเพื่อเป็นแบบอย่าง และได้ถูกบันทึกไว้เพื่อเตือนสติเราทั้งหลาย
ผู้ซึ่งวาระสุดท้ายของโลกได้มาถึงแล้ว’ 1 Corinthians 10:11. ‘สิ่งซึ่งท่านทั้งหลายได้รับการสำแดงนั้น

มิใช่เพื่อประโยชน์ของตนเอง แต่เพื่อประโยชน์ของเรา คือสิ่งทั้งหลายที่บัดนี้ไม่มีผู้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ท่านโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงถูกส่งลงมาจากสวรรค์ได้แจ้งแก่ท่านแล้ว ซึ่งเป็นสิ่งที่แม้ทูตสวรรค์ก็ปรารถนาจะฟังดู' 1 Peter 1:12...."

"พระคัมภีร์ได้สั่งสมและรวบรวมทรัพย์สินสมบัติของตนไว้สำหรับชนรุ่นสุดท้ายนี้ เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ทั้งปวงและบรรดาเหตุการณ์อันเคร่งขรึมแห่งประวัติศาสตร์พันธสัญญาเดิม ล้วนได้เกิดขึ้นมาแล้ว และกำลังเกิดซ้ำอีกในคริสต์จักรในวาระสุดท้ายนี้" Selected Messages, book 3, 338, 339.

ในวันเดียวกันนี้

เอเสเคียลในการอุปมาเชิงการกระทำเรื่อง 'การล้อมและการทำลายกรุงเยรูซาเล็ม' เป็นหมายสำคัญแก่ชนชาติของพระเจ้าในยุคสุดท้าย!

ต่อมาในปีที่เก้า ในเดือนที่สิบ ในวันที่สิบของเดือนนั้น พระวณะของพระยาห์เวห์ได้มาถึงข้าพเจ้า กล่าวว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย จงบันทึกชื่อของวันนี้ คือวันนี้เอง เพราะในวันนี้เองกษัตริย์แห่งบาบิโลนได้ยกมาตั้งล้อมกรุงเยรูซาเล็มไว้แล้ว

และจงกล่าวคำอุปมาแก่พงศ์พันธุ์ที่กบฏนั้น และจงกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า จงตั้งหม้อขึ้น จงตั้งมันขึ้น และจงเทน้ำลงในนั้นด้วย จงรวบรวมขึ้นเนื้อทั้งหลายใส่ลงไปในนั้น คือทุกชิ้นที่ดี ทั้งต้นขาและป้า จงเติมกระดูกอย่างดีลงไปให้เต็ม จงเอาส่วนที่คัดแล้วจากฝูงสัตว์ และจงผสมกระดูกไว้ใต้หม้อนั้นด้วย และจงทำให้มันเดือดพล่านดี และให้ต้มกระดูกของมันอยู่ในนั้นด้วย เพราะฉะนั้น พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า วิบัติแก่เมืองที่นองเลือด แก่หม้อที่มีคราบสนิมอยู่ในนั้น และคราบสนิมของมันยังไม่หลุดออกไปจากมัน! จงตักออกมาที่ละชิ้น อย่าให้ฉลากใดตกลงบนมันเลย เพราะโลหิตของเธออยู่ท่ามกลางเธอ เธอได้วางมันไว้บนยอดศิลา เธอมิได้เหมือนลงบนพื้นดินเพื่อให้ฝนกลบไว้ ทั้งนี้เพื่อจะให้ความพิโรธพลุ่งขึ้น เพื่อกระทำการแก้แค้น เราได้วางโลหิตของเธอไว้บนยอดศิลา เพื่อมันจะไม่ถูกปกคลุม.

ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าพระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า วิบัติแก่เมืองแห่งโลหิต! เราเองจะก่อกองไฟให้ใหญ่ จงสุมฟืนเข้า จุดไฟขึ้น ให้เนื้อถูกเผาผลาญ ปรงมันให้ดี และให้กระดูกถูกเผาเสีย แล้วจงตั้งหม้อเปล่าไว้บนถ่านของมัน เพื่อทองสัมฤทธิ์ของมันจะได้ร้อนและไหม้ และเพื่อความโสโครกของมันจะได้หลอมละลายอยู่ในนั้น และคราบสกปรกของมันจะได้ถูกเผาผลาญ นางได้เห็นเห็นโดยตนเองด้วยการมูสา และคราบสกปรกอันมากของนางก็ไม่หลุดออกไปจากนาง คราบสกปรกของนางจะอยู่ในไฟ ในความโสโครกของเจ้านั้นมีความลามกอยู่ เพราะเราได้ชำระเจ้าแล้ว แต่เจ้ามิได้รับการชำระ เจ้าย่อมจะไม่ได้รับการชำระจากความโสโครกของเจ้าอีกต่อไป จนกว่าเราจะให้ความพิโรธของเราสงบลงเหนือเจ้า เราคือพระยาห์เวห์ได้กล่าวแล้ว สิ่งนั้นจะเกิดขึ้น และเราจะกระทำ เราจะไม่หันกลับ เราจะไม่อ้อมไว้ และเราจะไม่กลับใจ เราจะพิพากษาเจ้าตามทางทั้งหลายของเจ้า และตามการกระทำทั้งหลายของเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระยาห์เวห์ตรัสดังนี้

พระวณะของพระยาห์เวห์มายังข้าพเจ้าอีกว่า "บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ดูเถิด เรากำลังนำสิ่งซึ่งเป็นที่ยปรารถนาแห่งนัยน์ตาของเจ้าจากเจ้าไปด้วยการประหารจับพลัน กระนั้น เจ้าจงอย่าคร่ำครวญหรือรำไห่ และอย่าให้น้ำตาของเจ้าไหลลงมา จงยับยั้งตนจากการร้องไห้ อย่าทำการไว้ทุกข์ให้คนตาย จงโศกสรีระของเจ้าไว้ และสวมรองเท้าไว้ที่เท้าของเจ้า อย่าปิดริมฝีปากของเจ้า และอย่ากินอาหารของมนุษย์" ดังนั้นในเวลาเช้าข้าพเจ้าจึงกล่าวแก่ประชาชน และในเวลาเย็นภรรยาของข้าพเจ้าก็ตาย และในเวลาเช้าข้าพเจ้าก็ได้กระทำตามที่ข้าพเจ้าได้รับบัญชาไว้

และประชาชนกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า “ท่านจะไม่บอกเราหรือว่า สิ่งเหล่านี้มีความหมายต่อเราอย่างไร ที่ท่านกระทำเช่นนั้น?”

แล้วข้าพเจ้าจึงตอบพวกเขาว่า พระวจนะของพระเยโฮวาห์มายังข้าพเจ้าว่า “จงกล่าวแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลว่า พระยาห์เวห์องค์เจ้านายตรัสดังนี้ว่า ดูเถิด เราจะกระทำให้สถานนมัสการของเราเป็นมลทิน ซึ่งเป็นศักดิ์ศรีแห่งกำลังของเจ้า เป็นสิ่งปรารถนาแห่งนัยน์ตาของเจ้า และเป็นสิ่งที่จิตใจของเจ้าทะนุถนอม และบุตรชายบุตรสาวของเจ้าซึ่งเจ้าทิ้งไว้จะล้มลงด้วยดาบ และเจ้าทั้งหลายจะกระทำดังที่ข้าพเจ้าได้กระทำ คือจะไม่ปิดริมฝีปากของตน และจะไม่กินอาหารของคนอื่น ผ้าโพกศีรษะของเจ้าจะอยู่บนศีรษะของเจ้า และรองเท้าของเจ้าจะอยู่ที่เท้าของเจ้า เจ้าทั้งหลายจะไม่คร่ำครวญหรือร้องไห้ แต่จะซุบซิบไปเพราะบาปชั่วของตน และจะคร่ำครวญต่อกันและกัน” ดังนั้นเอเสเคียลจึงเป็นหมายสำคัญแก่เจ้าทั้งหลาย ตามทุกสิ่งที่เขาได้กระทำ เจ้าทั้งหลายก็จะกระทำเช่นนั้น และเมื่อเหตุการณ์นี้มาถึง เจ้าทั้งหลายจะรู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์องค์เจ้านาย เอเสเคียล 24:1-24

เอเสเคียลเป็นหมายสำคัญผู้ชี้ให้เห็นทั้งการเริ่มต้นล้อมกรุงและการทำลายกรุงเยรูซาเล็มในตอนปลาย และหลังจากนั้น คือการตกเป็นเชลยของสมาชิกคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาดีเซีย

“เมื่อพระคริสต์ทอดพระเนตรลงมาจากยอดเขามะกอกเทศ พระองค์ทรงเห็นสภาพการณ์เช่นนี้ดำรงอยู่ในทุกคริสตจักร คำเตือนทั้งหลายย่อมลงมาถึงทุกคนที่กำลังดำเนินตามรอยเท้าของประชาชนแห่งเยรูซาเล็ม ผู้ซึ่งได้รับความสว่างอันยิ่งใหญ่ ประชาชนนี้ตั้งอยู่ต่อหน้าเราเป็นคำเตือน ด้วยการปฏิเสธคำเตือนของพระเจ้าในยุคสมัยของเรามนุษย์ทั้งหลายกำลังกระทำบาปของเยรูซาเล็มซ้ำอีก องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเห็นสิ่งที่มนุษย์ผู้เป็นเครื่องมือไม่เห็นและไม่เห็น—คือผลลัพธ์ของบรรดาแผนการอันเกิดจากมนุษย์ทั้งสิ้นใน Battle Creek พระองค์ได้ทรงกระทำทุกสิ่งที่พระเจ้าองค์หนึ่งจะทรงกระทำได้ พระองค์ได้ทรงฉายความสว่างต่อหน้าต่อตาประชาชน เพื่อว่าบาปของเขาทั้งหลายจะไม่ล่วงถึงขอบเขตที่ไม่อาจรู้สึกถึงการกลับใจได้ แต่ด้วยกระบวนการอันยืดเยื้อแห่งการหันเหไปจากหลักการที่เที่ยงตรงและชอบธรรม มนุษย์ทั้งหลายได้วางตนไว้ในที่ซึ่งความสว่างและความจริง ความยุติธรรมและความเมตตา มิได้เป็นสิ่งที่เขาจะ discern ได้อีกต่อไป วิถีทางเช่นนี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของพวกเขาเองแล้ว” Testimonies, volume 8, 68.

พยานสองคนแห่งอัลฟาและโอเมกา

เอเสเคียลถูกกระทำให้เป็นใบ้โดยอำนาจเหนือธรรมชาติ และท่านได้รับแจ้งว่าเมื่อเยรูซาเล็มล่มแล้ว ท่านจะสามารถพูดได้อีกครั้ง และเมื่อนั้นท่านจะเป็น “หมายสำคัญ” การที่เอเสเคียลมิได้ไว้ทุกข์ต่อการตายของภรรยาของท่าน เป็นเครื่องหมายอัลฟา ณ ตอนต้นของการล้อมเมือง และการที่ปากของเอเสเคียลถูกเปิดออกเมื่อเยรูซาเล็มล่ม ก็เป็นเครื่องหมายโอเมกา การล้อมเมืองจนถึงความพินาศนั้นถูกกำหนดไว้ด้วยหมายสำคัญทั้งในตอนต้นและตอนปลาย ภายในอุปลักษณ์เดียวกันนั้น พยานอีกประการหนึ่งของเครื่องหมายอัลฟาและโอเมกาได้รับการสำแดง โดยที่การตายของ “สิ่งพึงปรารถนาแห่งดวงตาของเอเสเคียล” เป็นอัลฟา และการตายของ “สิ่งพึงปรารถนาแห่งดวงตา” ของประชาชน เป็นเครื่องหมายโอเมกาของช่วงเวลานั้น ช่วงเวลาหนึ่งปีครึ่งนั้นมีพยานสองประการของอัลฟาและโอเมกา การตายของภรรยาเอเสเคียลเป็นภาพแทนของการเป็นเชลยและการถูกเหยียบย่ำของพลโยธา และการตายแบบโอเมกาของเยรูซาเล็มเป็นภาพแทนของการถูกเหยียบย่ำของสถานนมัสการ

ดังนั้น เอเสเคียลจึงเป็นหมายสำคัญแก่พวกท่าน ตามทุกสิ่งที่เขาได้กระทำนั้น พวกท่านก็จะกระทำเช่นเดียวกัน และเมื่อสิ่งนี้บังเกิดขึ้น พวกท่านจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์องค์เจ้านาย พระเจ้า ยิ่งกว่านั้น โอ บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย ในวันที่เราเอากาลังของเขาทั้งหลายไปจากเขา คือความชื่นชมแห่งสง่าราศีของเขา ความปรารถนาแห่งดวงตาของเขา และสิ่งที่เขาทั้งหลายผูกพันจิตใจไว้ พร้อมทั้งบุตรชายและบุตรหญิงของเขา จะไม่เป็นเช่นนั้นหรือ คือในวันนั้น ผู้ที่หนีรอดจะมาหาเจ้า เพื่อให้เจ้าฟังข่าวนั้นด้วยหูของเจ้าเอง? ในวันนั้น ปากของเจ้าจะเปิดแก่ผู้ที่หนีรอดนั้น และเจ้าจะพูด และจะไม่เป็นไปอีกต่อไป เจ้าเองจะเป็นหมายสำคัญแก่เขาทั้งหลาย และเขาทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ เอเสเคียล 24:24-27.

ความตายหกประการ

การตายของภรรยาของเอเสเคียลเป็นเครื่องหมายแห่งการเริ่มต้นของการล้อมและความตายของกรุงเยรูซาเล็ม ซึ่งในเชิงพยากรณ์คือเจ้าสาวของพระคริสต์ และเป็นภาพประกอบของกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ซึ่งมีช่วงระยะหนึ่งนำหน้า อันมีการล้อมเป็นตัวแทน ระยะเวลาของการล้อมและการทำลายนั้นเป็นหมุดหมายสองประการที่แตกต่างกัน แม้จะเชื่อมโยงกันโดยตรงก็ตาม การล้อมเป็นช่วงระยะเวลา และการทำลายเป็นจุดหนึ่งในเวลา การทำลายนั้นคือกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งมีช่วงเวลาแห่งการก่อตัวของรูปสัตว์ร้ายนำหน้า ช่วงเวลาของรูปสัตว์ร้ายสิ้นสุดลงด้วยเครื่องหมายของสัตว์ร้าย เมื่อพระเยซูทรงระบุหมายสำคัญแห่งการทำลายกรุงเยรูซาเล็มในมัทธิวบทที่ยี่สิบสี่ พระองค์ทรงอ้างถึงสมัยของโนอาห์ด้วยเช่นกัน

แต่ดังเช่นสมัยของโนอาห์เป็นอย่างไร การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นอย่างนั้นด้วย เพราะว่าในวันทั้งหลายก่อนน้ำท่วม เขาทั้งหลายกินและดื่ม แต่งานและยกบุตรสาวให้แต่งงาน จนถึงวันที่โนอาห์เข้าไปในนาวา และหามิได้รู้ตัวจนกระทั่งน้ำท่วมมาถึงและพัดพาพวกเขาทั้งหมดไป การเสด็จมาของบุตรมนุษย์ก็จะเป็นอย่างนั้นด้วย มัทธิว 24:37-39

ในสมัยของโนอาห์ ประตู่แห่งพระกรุณาคุณได้ปิดลง อันเป็นภาพล่วงหน้าของกฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งจะมาถึงในไม่ช้า และซึ่งก็ได้รับการเป็นภาพล่วงหน้าเช่นกันโดยการปิดประตูในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ช่วงเวลาตั้งแต่การประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ระหว่างวันที่ 12-17 สิงหาคม ค.ศ. 1844 เป็นตัวแทนของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ที่นำไปสู่การปิดประตู.

ในสมัยของโนอาห์ โนอาห์เป็นตัวแทนของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และทูตสวรรค์องค์ที่สามนั้นก็มาถึงยังประตูที่ปิดลงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ในสมัยของโนอาห์ ซึ่งตามที่พระเยซูตรัสว่าจะเป็นดัง “การเสด็จมาของบุตรมนุษย์” ทูตสวรรค์ทั้งสามแห่งวิวรณ์บทที่สิบสี่ได้นำไปสู่ประตูที่ปิดลง วิลเลียม มิลเลอร์เป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง และถูกทำให้เห็นเป็นแบบโดยเอโนคในสมัยของโนอาห์ ยูดาระบุว่าข่าวสารของเอโนคเป็นสิ่งที่ขนานกันกับข่าวสารของมิลเลอร์

เอโนคด้วยเช่นกัน ผู้เป็นลำดับที่เจ็ดจากอาดัม ได้พยากรณ์ถึงคนเหล่านี้ว่า “ดูเถิด องค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาพร้อมด้วยวิสุทธิชนของพระองค์นับเป็นหมื่น ๆ เพื่อทรงพิพากษาลงโทษคนทั้งปวง และเพื่อทรงพิสูจน์ความผิดของบรรดาคนอธรรมท่ามกลางพวกเขา เพราะการอธรรมทั้งปวงที่พวกเขาได้กระทำอย่างอธรรม และเพราะถ้อยคำแข็งกระด้างทั้งสิ้นซึ่งคนบาปอธรรมได้กล่าวต่อต้านพระองค์” ยูดา 1:14, 15.

ข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งของมิลเลอร์ได้ประกาศเรื่อง "การพิพากษา"
ดังที่ถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยข่าวสารของเอโนค จุดเริ่มต้นของเอโนคถูกกำหนดหมายไว้ว่าเป็น
"ลำดับที่เจ็ดนับจากอาดัม" ข่าวสารของมิลเลอร์เริ่มต้นและสิ้นสุดลงพร้อมกับการมาถึงของ "เจ็ดกาล"
ที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายเหนือ และสืบทอดต่อมา ทูตสวรรค์องค์ที่สามก็มาถึงในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 เมื่อ
"เจ็ดกาล" ที่มีต่ออาณาจักรฝ่ายใต้ได้บรรลุครบถ้วน ทั้งเอโนคและมิลเลอร์
ผู้ซึ่งเป็นผู้ถือข่าวสารแห่งชีวิตโม่งแห่งการพิพากษา ต่างเริ่มต้นด้วยการมีการระบุถึงเลขเจ็ด
ช่วงเวลาเริ่มต้นกับเอโนค ผู้เป็นลำดับที่เจ็ดนั้น สิ้นสุดลงด้วยเจ็ดวันที่บรรดาสัตว์ได้เข้าไปในนาวา
จนกระทั่งประตูนาวาถูกปิดลงโดยฤทธิ์เหนือธรรมชาติ พระเยซูทรงใช้จุดเริ่มต้นเพื่อแสดงให้เห็นจุดจบอยู่เสมอ

เอโนคให้กำเนิดเมธูเสลาห์ ผู้ซึ่งต่อมาได้ให้กำเนิดลามะค
ลามะคและเมธูเสลาห์เป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง
และอีกทั้งข่าวสารแห่งเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนด้วย เสียงร้องเวลาเที่ยงคืนนั้นได้ดำเนินต่อไปจนถึงประตูที่ปิดแล้ว
และดังนั้นจึงมีเมธูเสลาห์ ผู้ซึ่งตายในปีแห่งน้ำท่วมโลก เป็นตัวแทน
ลามะคเป็นตัวแทนของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง และลามะคตายก่อนน้ำท่วมโลกห้าปี
ห้าปีจากการตายของลามะคจนถึงการตายของเมธูเสลาห์ เมื่อประตูได้ปิดลง
เป็นแบบอย่างล่วงหน้าถึงการตายของเจ้าสาวของเอเสเคียล
อันเป็นเครื่องหมายการเริ่มต้นของช่วงเวลาที่น่าไปสู่การตายของเจ้าสาวของพระคริสต์
ซึ่งมีเมธูเสลาห์เป็นตัวแทน

เอโนคเป็นแบบของทูตสวรรค์องค์แรกซึ่งมาถึงในปี 1798
ลามะคเป็นแบบของทูตสวรรค์องค์ที่สองซึ่งมาถึงในวันที่ 19 เมษายน ค.ศ. 1844
และเมธูเสลาห์เป็นแบบของเสียงร้องเวลาเที่ยงคืนตั้งแต่เอ็กซ์เตอร์ไปจนถึงประตูที่ปิดในวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ.
1844 ซึ่งมีโนอาห์เป็นแบบ
ปีทั้งห้าตั้งแต่การตายของลามะคจนถึงการตายของเมธูเสลาห์เป็นแบบของหนึ่งปีครึ่งตั้งแต่ 587 BC จนถึง 586
BC ปีทั้งห้านั้นจากลามะคถึงเมธูเสลาห์เป็นแบบของห้าปีตั้งแต่ 1448 จนถึง 1453

เมื่อวันที่ 31 ตุลาคม ค.ศ. 1448 จอห์น ปาโลโอโลกอส สิ้นพระชนม์ และคอนสแตนตินที่สิบเอ็ด
พระอนุชาของพระองค์ (คอนสแตนตินองค์สุดท้าย)
ได้ทูลขออนุญาตจากอำนาจตุรกีอิสลามเพื่อขึ้นครองราชบัลลังก์แห่งโรมตะวันออก
การยอมอยู่ใต้อำนาจของพระองค์เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม ค.ศ. 1299
เป็นการทำให้ช่วงหนึ่งร้อยห้าสิบปีช่วงที่สองของวิวัฒนาการที่เก่าซึ่งระบุไว้ในข้อที่สิบสำเร็จครบถ้วน
ห้าปีหลังจากการสิ้นพระชนม์ของจอห์น ปาโลโอโลกอส คอนสแตนตินที่สิบเอ็ด พระอนุชาของพระองค์
สิ้นพระชนม์บนกำแพงกรุงคอนสแตนติโนเปิล ขณะที่เมห์เหม็ดที่ 2
พิชิตจักรวรรดิไบแซนไทน์แห่งโรมตะวันออก เมห์เหม็ดเป็นรูปคำแบบตุรกีของมุฮัมมัด ดังนั้น
การสิ้นชีวิตของมุฮัมมัดคนแรกในปี ค.ศ. 632
ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของคำพยากรณ์หนึ่งร้อยห้าสิบปีช่วงแรกในวิวัฒนาการที่เก่า (อยู่ในข้อที่ห้า)
และซึ่งสิ้นสุดลงด้วยการสิ้นพระชนม์ของคอนสแตนตินองค์สุดท้ายด้วยน้ำมือของ 'มุฮัมมัดที่สอง'
แปดร้อยยี่สิบเอ็ดปีต่อมา ห้าปีก่อนการสิ้นชีวิตของตน มุฮัมมัดได้พยากรณ์ถึงความพินาศของโรมไว้
และสิ่งนั้นก็สำเร็จลงโดยชาวเติร์กผู้มีนามว่ามุฮัมมัดที่สอง

คอนสแตนตินองค์สุดท้าย องค์ที่สิบเอ็ด สิ้นพระชนม์ในการศึกแห่งคอนสแตนติโนเปิล
ด้วยเหตุนี้จึงชี้เฉพาะระยะเวลาห้าปีนับจากการสิ้นพระชนม์ของพระเจ้าเซซาร์ คือจอห์น
จนถึงการสิ้นพระชนม์ของพระองค์เอง
ห้าปีนั้นถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยระยะเวลาห้าปีนับจากการตายของลามะค ผู้เป็นบุตร

จนถึงการตายของเมธูเสลาห์ ผู้เป็นบิดา อีกห้าปีต่อมาเมื่อประตูได้ปิดลงเหนือหีบ นัยฉะนั้น การตายของภรรยาของเอเสเคียลจึงถูกทำให้เป็นแบบอย่างไว้โดยการตายของลาเมค และเมื่อรวมกันแล้ว ทั้งสองก็เป็นพยานถึงการสิ้นพระชนม์ของยอห์น ปาโลโอโลโกส ในปี 1448 การตายของเมธูเสลาห์ซึ่งตามมานั้นสอดคล้องกับการตายของเจ้าสาวของพระคริสต์และการทำลายกรุงเยรูซาเล็มในปี 586 ก่อนคริสตกาล และเมื่อรวมกันแล้ว สิ่งเหล่านี้ก็สอดคล้องกับการสิ้นพระชนม์ของคอนสแตนตินองค์ที่สิบเอ็ด

พยานทั้งสามของช่วงเวลาแห่งคำพยากรณ์ซึ่งเริ่มต้นและสิ้นสุดลงด้วยความตาย เป็นภาพประกอบของช่วงเวลาแห่งการก่อรูปของรูปสัตว์ร้ายซึ่งลงเอยด้วยเครื่องหมายของสัตว์ร้าย และสอดคล้องกับการประกาศเสียงร้องในเที่ยงคืนในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลอไรต์ และกับการก่อรูปของรูปสัตว์ร้ายซึ่งลงเอยด้วยเครื่องหมายของสัตว์ร้ายในประวัติศาสตร์ปัจจุบันของเรา เมื่อเครื่องหมายของสัตว์ร้ายสำเร็จครบถ้วน ณ กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึงในไม่ช้า การ “กล่าว” ตามคำพยากรณ์ก็มาถึง โดยสอดคล้องกับที่เอเสเคียลสามารถ “กล่าว” ได้ตามเจตจำนงของตนเองเมื่อกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย.

การตรัส

ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ ซึ่งมีการทำลายกรุงเยรูซาเล็มเป็นแบบอย่างเชิงพยากรณ์นั้น การกล่าวถ้อยคำเชิงพยากรณ์ของสหรัฐอเมริกาถูกระบุไว้ว่าเป็นเมื่อผู้พยากรณ์เทียมเท็จกล่าวดังพยานาค.

แล้วข้าพเจ้าเห็นสัตว์ร้ายอีกตัวหนึ่งขึ้นมาจากแผ่นดินโลก; และมันมีเขาสองเขาเหมือนลูกแกะ และมันพูดอย่างพยานาค วิรณ 13:11

เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ บาลาอัมก็ตีลาของตนเป็นครั้งที่สาม แล้วเวลานั้นก็พูดขึ้น

และพระเยโฮวาห์ทรงเปิดปากของลา และมันกล่าวแก่บาลาอัมว่า “ข้าพเจ้าได้กระทำการสิ่งใดแก่ท่าน ที่ท่านจึงเขียนข้าพเจ้าสามครั้ง?” และบาลาอัมกล่าวแก่ลาว่า “เพราะเจ้าล้อเลียนข้า ถ้ามีดาบอยู่ในมือของข้า บัดนี้ข้าคงฆ่าเจ้าเสียแล้ว” และลากล่าวแก่บาลาอัมว่า “ข้าพเจ้าไม่ใช่ลาของท่านหรือ ซึ่งท่านได้ขี่มาตั้งแต่ครั้งที่ข้าพเจ้าเป็นของท่านจนถึงวันนี้? ข้าพเจ้าเคยทำเช่นนี้ต่อท่านบ้างหรือ?” และเขาตอบว่า “เปล่า” กันดารวิถี 22:28–30

ผู้พยากรณ์เท็จกล่าวถ้อยคำ ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ และอิสลามก็กล่าวถ้อยคำ ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ด้วย ทั้งสองต่างเป็นผู้พยากรณ์เท็จตามคำพยากรณ์ ณ เวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ “นิมิต” ของอาบากุกที่เนินช้ำอยู่นั้นก็กล่าวถ้อยคำเช่นกัน

เพราะนิมิตนั้นยังมีไว้สำหรับเวลาที่กำหนด แต่ในที่สุดมันจะกล่าวออกมา และจะไม่มูสา แม้มันจะล่าช้า ก็คงคอยมันเกิด เพราะมันจะมาอย่างแน่นอน มันจะไม่ล่าช้า อาบากุก 2:3

อาบากุกเป็นผู้เผยพระวจนะเพียงแท้ ผู้กล่าวถ้อยคำตรงกันข้ามกับบรรดาผู้เผยพระวจนะเท็จ “นิมิต” ของอาบากุกกล่าวผ่านปากของเอเสเคียล ผู้ซึ่งแต่ก่อนเป็นใบ้ และแล้วปากของเขาก็ถูกเปิดออก พระสัญญาที่จะเป็นพระโอษฐ์ของพระเจ้านั้นได้ประทานแก่เยเรมีย์แล้ว

เหตุใดความเจ็บปวดของข้าพเจ้าจึงไม่สิ้นสุด และบาดแผลของข้าพเจ้าจึงรักษาไม่หาย ซึ่งปฏิเสธที่จะรับการเยียวยา? พระองค์จะทรงเป็นเสมือนผู้มูสาแก่ข้าพระองค์โดยสิ้นเชิง และเป็นเหมือนสายน้ำที่เหือดแห้งหรือ? เพราะฉะนั้นพระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า “หากเจ้ากลับใจแล้ว เราจะนำเจ้ากลับคืนมา และเจ้าจะยืนอยู่ต่อหน้าเรา และหากเจ้าแยกสิ่งล้ำค่าออกจากสิ่งเลวทราม เจ้าย่อมจะเป็นดังปากของเรา ให้พวกเขากลับมาหาเจ้าเถิด แต่เจ้าอย่ากลับไปหาพวกเขา” เยเรมีย์ 15:18,

เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์ ภาวะเป็นไข้กำเริบของเศคาริยาสิ้นสุดลงเมื่อท่านกล่าวขึ้นและยืนยันว่าชื่อของบุตรชายของท่านจะต้องเป็นยอห์น เศคาริยาเป็นตัวแทนของผู้นำซึ่งไม่เชื่อถ้อยคำแห่งทูตสวรรค์องค์ที่สาม และยอห์นเป็นตัวแทนของขบวนการเอลิยาห์ คือคริสตจักรซึ่งจะนำเข้าสู่การเสด็จมาครั้งที่สองของพระคริสต์

เศคาริยาห์จึงกล่าวแก่วิสทูทนั้นว่า ข้าพเจ้าจะรู้เรื่องนี้ได้ด้วยประการใด? เพราะข้าพเจ้าเป็นคนชราแล้ว และภรรยาของข้าพเจ้าก็มีอายุมากแล้วด้วย วิสทูทนั้นจึงตอบเขาว่า เราคือกาเบรียล ผู้ยืนอยู่เบื้องพระพักตร์พระเจ้า และได้รับใช้ให้มาพูดกับท่าน และแจ้งข่าวอันน่ายินดีนี้แก่ท่าน และดูเถิด ท่านจะเป็นไข้ พูดไม่ได้ จนถึงวันที่สิ่งเหล่านี้จะสำเร็จ เพราะท่านมิได้เชื่อถ้อยคำของเรา ซึ่งจะสำเร็จตามกำหนดเวลาของมัน

และประชาชนทั้งหลายกำลังคอยเศคาริยาห์อยู่ และประหลาดใจที่ท่านอยู่ในพระวิหารนานผิดปกติ และเมื่อท่านออกมาแล้ว ก็ไม่สามารถพูดกับเขาทั้งหลายได้ และเขาทั้งหลายก็เข้าใจว่าท่านได้เห็นนิมิตในพระวิหาร เพราะท่านได้แต่ทำสัญญาณแก่เขาทั้งหลาย และยังคงเป็นไข้อยู่ ลูคา 1:18-22

เศคาริยาห์สังกัดเวรปุโรหิตลำดับที่แปด

ในสมัยเฮโรดกษัตริย์แห่งยูเดีย มีปุโรหิตผู้หนึ่งชื่อเศคาริยาห์ อยู่ในกองของอาบิยาห์ และภรรยาของท่านก็สืบเชื้อสายมาจากบรรดาธิดาของอาโรน นางชื่อเอลีซาเบธ ทั้งสองเป็นผู้ชอบธรรมต่อพระพักตร์พระเจ้า ดำเนินอยู่ในพระบัญญัติและข้อกำหนดทั้งสิ้นขององค์พระผู้เป็นเจ้าโดยปราศจากตำหนิ แต่เขาทั้งสองไม่มีบุตร เพราะเอลีซาเบธเป็นหมัน และทั้งสองก็ชรามากแล้ว ต่อมาเมื่อท่านปฏิบัติหน้าที่ปุโรหิตเฉพาะพระพักตร์พระเจ้าตามลำดับกองของท่าน ตามธรรมเนียมของตำแหน่งปุโรหิต สลากได้ตกแก่ท่านให้เข้าไปเผาเครื่องหอมในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า และประชาชนทั้งปวงเป็นอันมากกำลังอธิษฐานอยู่ภายนอกในเวลาเผาเครื่องหอมนั้น ลูคา 1:5-10

บรรดาผู้พยากรณ์ทั้งสิ้นเป็นตัวแทนของวาระสุดท้าย และเศคาริยาห์ได้เข้าไปในพระวิหาร ตั้งที่เอเสเคียลได้กระทำเช่นกัน ท่านอยู่ในเวรปุโรหิตที่แปด ซึ่งเป็นเครื่องหมายเชิงสัญลักษณ์ของแปดชีวิตในนาวาของโนอาห์ ผู้ซึ่งได้ผ่านจากโลกเก่าไปสู่โลกใหม่ ทั้งท่านและภรรยาของท่านปราศจากข้อตำหนิ แต่เศคาริยาห์จะสงสัยถ้อยคำของกาเบรียล ขบวนการมิลเลไร์เริ่มต้นในฐานะชาวฟีลาเดลเฟีย (ปราศจากข้อตำหนิ) แต่ได้เปลี่ยนผ่านไปเป็นชาวเลาดีเซียในปี 1856 ในวาระสุดท้าย ข่าวสารของทูตสวรรค์คือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม และข่าวสารของกาเบรียลต่อเศคาริยาห์เป็นตัวแทนของข่าวสารทูตสวรรค์องค์ที่สาม และเป็นข่าวสารของเอลิยาห์ด้วย ดังที่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเป็นตัวแทนไว้

และมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งขององค์พระผู้เป็นเจ้าปรากฏแก่เขา ยืนอยู่ทางขวาของแท่นบูชาเผาเครื่องหอม และเมื่อเศคาริยาห์เห็นทูตนั้น ท่านก็ตกใจ และความกลัวก็ครอบงำท่าน แต่ทูตสวรรค์นั้นกล่าวแก่ท่านว่า “เศคาริยาห์เอ๋ย อย่ากลัวเลย เพราะคำอธิษฐานของท่านได้รับฟังแล้ว และนางเอลีซาเบธภรรยาของท่านจะคลอดบุตรชายคนหนึ่งให้แก่ท่าน และท่านจะตั้งชื่อลูกนั้นว่ายอห์น และท่านจะมีความยินดีและความชื่นบาน และคนเป็นอันมากจะเปรมปรีดีเพราะการบังเกิดของเขา เพราะว่าเขาจะเป็นใหญ่จำเพาะพระพักตร์องค์พระผู้เป็นเจ้า และจะไม่ดื่มเหล้าองุ่นหรือเมรัย และเขาจะเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา และชนชาติอิสราเอลเป็นอันมากเขาจะนាំให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าผู้ทรงเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย และเขาจะออกไปข้างหน้าพระองค์ด้วยจิตวิญญาณและฤทธิ์เดชอย่างเอลิยาห์

เพื่อจะหันใจของบิดาทิ้งหลายมาสู่บุตรทั้งหลาย และหันคนที่ไม่เชื่อฟังให้มาสู่ปัญญาของคนชอบธรรม เพื่อจัดเตรียมชนชาติหนึ่งซึ่งพร้อมแล้วไว้สำหรับองค์พระผู้เป็นเจ้า” และเศคาริยาห์ทูลทูตสวรรค์นั้นว่า “ข้าพเจ้าจะรู้ได้อย่างไรว่าสิ่งนี้จะจริง เพราะข้าพเจ้าเป็นคนแก่แล้ว และภรรยาของข้าพเจ้าก็มีอายุมากแล้ว” ทูตสวรรค์นั้นจึงตอบท่านว่า “เราคือกาเบรียล ผู้ยืนอยู่เฉพาะพระพักตร์พระเจ้า และได้รับใช้ให้มาพูดกับท่าน และนำข่าวประเสริฐนี้มาแจ้งแก่ท่าน” ลูกา 1:11-19

เศคาริยาห์สงสัยว่าข่าวสารเกี่ยวกับเอลียาห์ผู้ซึ่งจะมานั้นจะสำเร็จเป็นจริงหรือไม่

ดูเถิด

เราจะส่งเอลียาห์ผู้เผยพระวจนะมายังพวกเจ้าก่อนวันอันยิ่งใหญ่และน่าสะพรึงกลัวแห่งพระยาห์เวห์จะมาถึง และท่านผู้นั้นจะหันใจของบิดาทิ้งหลายให้กลับมาหาบุตรทั้งหลาย และหันใจของบุตรทั้งหลายให้กลับมาหาบิดาของตน เกรงว่าเมื่อเรามา เราจะตีแผ่นดินนั้นด้วยคำสาปแช่ง มาลาคีย์ 4:5, 6

ซิสเตอร์ไวท์ ในบริบทของการประทับตราในเอสเคียลบทที่เก้า ได้ระบุเหตุผลว่าเหตุใดผู้นำของคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาตีเซียจึงถูกใช้ให้เป็นแบบอย่างโดยความไม่เชื่อของเศคาริยาห์

“ชนชั้นซึ่งมิได้รู้สึกโศกเศร้าต่อความเสื่อมถอยฝ่ายจิตวิญญาณของตนเอง หวังมิได้คร่ำครวญเพราะบาปของผู้อื่น จะถูกปล่อยไว้โดยปราศจากตราประทับของพระเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงมอบหมายแก่ผู้สื่อสารของพระองค์ คือบรรดาชายผู้ถืออาวุธสำหรับการประหารอยู่ในมือว่า: ‘จงตามเขาไปทั่วนครและประหารเสีย อย่าให้ตาของเจ้าปราณี และอย่าได้มีความสงสารเลย จงฆ่าให้สิ้นทั้งคนแก่และคนหนุ่ม ทั้งหญิงพรหมจารี และเด็กเล็ก กับบรรดาหญิง แต่คนใดที่มีเครื่องหมายอยู่บนตัว อย่าเข้าใกล้เขาเลย และจงเริ่มต้นที่สถานนมัสการของเรา’ แล้วพวกเขาก็เริ่มต้นที่พวกผู้เฒ่าซึ่งอยู่เบื้องหน้าพระนิเวศนั้น”

“ในที่นี้เราเห็นว่าคริสตจักร—สถานนมัสการบริสุทธิ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า—เป็นสิ่งที่ได้รับการประสพกับการโบยตีแห่งพระพิโรธของพระเจ้า บรรดาผู้อาวุโส ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ประทานความสว่างอันยิ่งใหญ่แก่เขา และผู้ซึ่งได้ยืนหยัดเป็นผู้พิทักษ์ผลประโยชน์ฝ่ายจิตวิญญาณของประชาชน ได้ทรยศต่อความไว้วางใจที่ได้รับมอบหมาย พวกเขาได้รับเอาท่าทีที่ว่า เราไม่จำเป็นต้องคอยมองหากการอัศจรรย์และการสำแดงฤทธิ์เดชของพระเจ้าอย่างเด่นชัดดังเช่นในสมัยก่อน กาลเวลาได้เปลี่ยนไปแล้ว ถ้อยคำเหล่านั้นเสริมกำลังความไม่เชื่อของพวกเขา และพวกเขากล่าวว่า: องค์พระผู้เป็นเจ้าจะไม่ทรงกระทำความดี และพระองค์จะไม่ทรงกระทำความชั่ว พระองค์ทรงเปี่ยมด้วยพระเมตตาเกินกว่าจะทรงพิพากษาลงโทษประชากรของพระองค์ได้ ดังนั้น “สันติภาพและความปลอดภัย” จึงเป็นเสียงร้องจากบรรดาชายผู้ซึ่งจะไม่ยกเสียงของตนขึ้นอีกเลยดูจตุรเพื่อสำแดงการละเมิดของประชากรของพระเจ้า และบาปทั้งหลายของวงศ์วานยาโคบ สุนัขไบเบิลเหล่านี้ที่ไม่ยอมเห่า คือคนเหล่านั้นที่จะได้รับการแก้แค้นอันชอบธรรมของพระเจ้าผู้ทรงพิโรธ ทั้งชาย หญิงสาว และเด็กเล็ก ล้วนพินาศไปพร้อมกัน” Testimonies, volume 5, 211.

เศคาริยาห์ได้สงสัยในข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ซึ่งคือข่าวสารแห่งเอลียาห์ที่ทำซ้ำประวัติศาสตร์ของยอห์นผู้ให้บัพติศมา ตลอดจนประวัติศาสตร์ของวิลเลียม มิลเลอร์!

ห้าเดือน

เอลีซาเบธได้ขอการตั้งครรภ์ของตนไว้เป็นเวลาห้าเดือน

ภายหลังวันเหล่านั้น เอลีซาเบธภรรยาของเขาก็ตั้งครรภ์ และนางเก็บตัวอยู่ห้าเดือน กล่าวว่า
“องค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงกระทำแก่ข้าพเจ้าเช่นนี้ ในกาลซึ่งพระองค์ทอดพระเนตรข้าพเจ้า
เพื่อจะทรงนำความอับอายของข้าพเจ้าไปเสียท่ามกลางมนุษย์ทั้งหลาย” และในเดือนที่หก
ทูตสวรรค์กาบรีเอลได้รับใช้จากพระเจ้าไปยังนครหนึ่งในแคว้นกาลิลี ชื่อว่านาซาเร็ธ ลูคา 1:24–26

เศคาริยาห์อยู่ในเวรปุโรหิตลำดับที่แปด ซึ่งสอดคล้องกับการเข้าสู่หนัตบุตรชายของท่าน คือยอห์น ในวันที่แปด
เมื่อเศคาริยาห์จะกล่าวได้อีกครั้งหนึ่ง

ท่านและยอห์นบุตรชายของท่านเป็นภาพแทนของแปดชีวิตที่อยู่ในนาซาของโนอาห์
ซึ่งถูกซ่อนไว้ให้พ้นจากความตายที่น้ำแห่งน้ำท่วมได้นำมาเป็นเวลาห้าเดือน หรือหนึ่งร้อยห้าสิบวัน
หนึ่งร้อยห้าสิบวันของการตั้งครรภ์และของน้ำท่วมนั้นสอดคล้องกับช่วงเวลาสองช่วง ๆ
ละห้าเดือนในวิวัฒนาการที่เก่า

เศคาริยาห์และยอห์นบุตรของท่านยังเป็นภาพแทนของช่วงเวลาทีคริสตจักรที่เจ็ดแห่งเลาตีเซียเปลี่ยนผ่านไปสู่
คริสตจักรที่แปดแห่งฟีลาเดลเฟียด้วย

ตั้งแต่การปรณินัติของเศคาริยาห์ในเวรที่แปดไปจนถึงการเข้าสู่หนัตของยอห์นบุตรของท่าน ในวันที่แปด
ล้วนเป็นภาพแทนของช่วงเวลาเชิงพยากรณ์ โดยที่เลขแปดบ่งชี้ทั้งการเริ่มต้นและการสิ้นสุด
ภายในช่วงเวลาเชิงพยากรณ์นั้นมีช่วงเวลาห้าเดือน ซึ่งเป็นภาพแทนของระยะเวลาแห่งการซ่อนเร้น

การ “กล่าว” ของคำพยากรณ์ซึ่งบ่งถึงกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า ดังนั้น
เศคาริยาห์จึงกล่าวในเวลาของกฎหมายวันอาทิตย์ เมื่อบุตรของตนได้รับการประทับตรา
ดังที่แสดงไว้โดยการเข้าสู่หนัต ในประวัติศาสตร์นั้น ก่อนหน้ากฎหมายวันอาทิตย์เมื่อเศคาริยาห์กล่าวว่า
เมื่อสิ้นสุดห้าเดือน ในเดือนที่หกมารีย์ได้มาเยี่ยมเอลีซาเบธ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเจิมเอลีซาเบธ ผู้ซึ่งใ
นฐานะสตรีเป็นตัวแทนของการเจิมคริสตจักรของพระเจ้าล่วงหน้าสี่เดือนก่อนกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึง
ในไม่ช้า

ครั้งนั้นมารีย์ก็ลุกขึ้นไปยังแดนเทือกเขาโดยรีบด่วน เข้าไปยังเมืองหนึ่งของแคว้นยูดาห์
และเข้าไปในเรือนของเศคาริยาห์ แล้วทักทายเอลีซาเบธ
และต่อมาเมื่อเอลีซาเบธได้ยินคำทักทายของมารีย์ ทารกในครรภ์ของนางก็กระโดดโลดเต้น
และเอลีซาเบธก็เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นางจึงร้องขึ้นด้วยเสียงอันดังว่า
“ท่านได้รับพระพรมากกว่าหญิงทั้งปวง และผลแห่งครรภ์ของท่านก็ได้รับพระพรด้วย
และเหตุไฉนข้าพเจ้าจึงได้รับพระคุณเช่นนี้ คือมารดาแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้ามาหาข้าพเจ้า?
เพราะเหตุเกิด ทันทีที่เสียงคำทักทายของท่านเข้าสู่ข้าพเจ้า
ทารกในครรภ์ของข้าพเจ้าก็กระโดดโลดเต้นด้วยความยินดี และนางผู้ใดเชื่อนั้นก็เป็นสุข
เพราะบรรดาสิ่งที่ย้องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่ท่านไว้นั้นจะสำเร็จ” ลูคา 1:39–45

เมื่อสิ้นสุดห้าเดือน เอลีซาเบธได้กล่าวแก่มารีย์ “ด้วยเสียงอันดัง”

สรรเสริญความเชื่อของมารีย์ต่อข่าวสารของกาเบรียล ซึ่งในยุคสุดท้ายคือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม
สามีของเอลีซาเบธคือเศคาริยาห์ไม่เชื่อ แต่มารีย์เชื่อ

มารีย์ได้ยินข่าวสารของกาเบรียลหลังจากเศคาริยาห์ห้าเดือน ดังนั้นความเชื่อของนางในทูตสวรรค์องค์ที่สามจึง
ถูกกำหนดไว้ว่าเกิดขึ้นภายหลังการเปิดเผยข่าวสารเร้นลับแห่งห้าเดือน

ข่าวสารเร้นลับแห่งห้าเดือนในยุคสุดท้ายคือห้าเดือนแรกของวิวัฒนาการ บทที่เก่า ข้อห้า

มารีย์เป็นตัวแทนของคริสตจักรในยุคสุดท้ายที่ยอมรับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สาม

ซึ่งรวมถึงการคลีตรากพิเศษของห้าเดือนก่อนหน้าการประกาศกฎหมายวันอาทิตย์ที่กำลังจะมาถึงในไม่ช้า

ซึ่งจะมาถึงในอีกประมาณสี่เดือนต่อมา

ณ หลักหมายระหว่างทางแห่งการมาเยือนของมารีย์ การเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง ซึ่งมีเศคาริยาห์และเอลีซาเบธเป็นภาพแทน เชื่อมต่อการเคลื่อนไหวของทูตสวรรค์ที่สามซึ่งมีมารีย์และโยเซฟเป็นภาพแทน เศคาริยาห์เป็นภาพแทนของเจ้าหน้าที่จากคริสตจักรหนึ่งซึ่งไม่เชื่อข่าวสารของทูตสวรรค์ที่สาม และโยเซฟช่างไม้เป็นภาพแทนของขบวนการหนึ่งซึ่งมีงานเลี้ยงตนเองเป็นลักษณะตัวแทน แอดเวนติสต์สิ้นสุดลงเช่นเดียวกับที่มันได้เริ่มต้นขึ้น และมันได้เริ่มต้นขึ้นในฐานะขบวนการ มิใช่โครงสร้างคริสตจักรที่จัดตั้งเป็นองค์กร ขบวนการของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันซึ่งมีโยเซฟ มารี และพระคริสต์เป็นภาพแทน เป็นเครื่องหมายโดยตรงกับขบวนการมิลเลไนร์ตซึ่งมีเศคาริยาห์ เอลีซาเบธ และโยห์นเป็นภาพแทน และการไม่เชื่อในปี 1863 นั้นมีเศคาริยาห์เป็นภาพแทน ปี 1863 เป็นภาพแทนของการไม่เชื่อข่าวสารของทูตสวรรค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง และขบวนการของทูตสวรรค์ที่สามเป็นภาพแทนของความเชื่อของมารีย์

“ทูตสวรรค์ทั้งหลายถูกส่งไปเพื่อช่วยเหลือทูตสวรรค์ผู้ทรงฤทธิ์จากสวรรค์นั้น และข้าพเจ้าได้ยินเสียงต่าง ๆ ซึ่งดูประหนึ่งดังก้องไปทั่วทุกแห่งว่า ‘จงออกมาจากนครนั้นเถิด คนชาติของเราเอ๋ย เพื่อเจ้าทั้งหลายจะมีได้มีส่วนในบาปของนาง และเพื่อเจ้าทั้งหลายจะมีได้รับภัยพิบัติของนาง เพราะบาปของนางกองสูงชันจนถึงสวรรค์แล้ว และพระเจ้าได้ทรงระลึกถึงความชั่วช้าของนาง’ ข่าวสารนี้ดูประหนึ่งเป็นส่วนเพิ่มเติมของข่าวสารทูตสวรรค์องค์ที่สาม โดยมาประสานกับข่าวสารนั้น ดังที่เสียงร้องเวลาเที่ยงคืนได้มาประสานกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองในปี 1844 พระสิริของพระเจ้าสถิตอยู่เหนือธรรมิกชนทั้งหลายผู้มีความอดทนและเฝ้าคอยอยู่ และพวกเขาได้ประกาศคำเตือนอันเคร่งขรึมครั้งสุดท้ายอย่างปราศจากความหวาดกลัว โดยประกาศว่าบาปโลนล่มจมแล้ว และเรียกคนชาติของพระเจ้าให้ออกมาจากนาง เพื่อพวกเขาจะได้พ้นจากจุดจบอันน่าสะพรึงกลัวของนาง” Early Writings, 277.

การมาบรรจบกันของข่าวสารสองประการนั้นถูกแสดงเป็นสัญลักษณ์โดยการที่มารีย์ไปเยี่ยมนางเอลีซาเบธ และจุดนั้นก็มาถึงเมื่อห้าเดือนที่ซ่อนไว้ถูกเปิดเผย

จุดนั้นคือที่ซึ่งคำพยากรณ์สองประการมาบรรจบกันและถูกประกาศร่วมกัน

ประการหนึ่งถูกประกาศโดยนางเอลีซาเบธ และอีกประการหนึ่งโดยมารีย์ การบรรจบกันของข่าวสารสองประการนี้บังขึ้นถึงเวลาที่เสียงร้องเวลาเที่ยงคืนมาบรรจบกับข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สอง และสิ่งนั้นได้เกิดขึ้นแล้วในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลไนร์ต ณ การประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์

ภายหลังที่เอลีซาเบธและต่อจากนั้นมารีย์ได้กล่าวคำประกาศของตนแล้ว

“มารีย์จึงอาศัยอยู่กับนางประมาณสามเดือน แล้วจึงกลับไปยังเรือนของตน” ลูคา 1:56

ช่วงเวลาหกสิบหกวันตั้งแต่เอ็กซีเตอร์จนถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 ได้รับการเป็นตัวแทนโดยสี่เดือนนั้น ซึ่งสิ้นสุดลง ณ กฎหมายวันอาทิตย์ที่ใกล้จะมาถึง เมื่อเศคาริยาห์ได้กล่าวขึ้น สี่เดือนนั้นเป็นตัวแทนของช่วงเวลาแห่งการประกาศข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน ซึ่งมาถึงภายหลังข่าวสารแห่งห้าเดือนที่ซ่อนเร้น

ข่าวสารสองประการในประวัติศาสตร์ของขบวนการมิลเลไนร์ตคือข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งและองค์ที่สอง และข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่งได้รับการเสริมฤทธิ์โดยการสำเร็จครบถ้วนของคำพยากรณ์เรื่องเวลา ซึ่งเริ่มต้นด้วยระยะเวลาห้าเดือน อันถูกปิดบังไว้บางส่วนจนกระทั่งสิบวันก่อนที่จะสำเร็จครบถ้วนในวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 ดังที่ Josiah Litch ได้เสนอไว้ ส่วนการเสริมฤทธิ์ของข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองนั้นคือการแก้ไขคำพยากรณ์ปี 1843 ที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งเกิดขึ้น ณ การประชุมค่ายที่ Exeter ดังที่ Samuel Snow ได้เสนอไว้

การประกาศข่าวสารสองชั้นของเสียงร้องเที่ยงคืนถูกพรรณนาให้เห็นว่าเป็นช่วงเวลาอันสั้นก่อนที่ประตูจะปิด ซึ่งในเรื่องของโนอาห์ได้เปิดออกเป็นช่วงเวลาห้าเดือน อันสิ้นสุดลงเมื่อเรือนาวานบนยอดภูเขารารัต ช่วงเวลาแห่งการประกาศเสียงร้องเที่ยงคืนเกิดขึ้นภายหลังการเปิดฝักร้าห้าเดือนที่ซ่อนไว้ ซึ่งเกิดขึ้นสิบวันก่อนวันที่ 11 สิงหาคม ค.ศ. 1840 และยังเกิดขึ้นภายหลังที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงยกพระหัตถ์ขึงพระองค์ออกจากตัวเลขทั้งหลายซึ่งพระองค์ได้ทรงปกคลุมไว้บนแผนภูมิ ค.ศ. 1843 อีกด้วย ช่วงสิบวันตั้งแต่วันที่ 1 ถึง 11 สิงหาคม สอดคล้องกับหกสิบหกวันตั้งแต่เอ็กซ์เตอร์ถึงวันที่ 22 ตุลาคม ค.ศ. 1844 และพยานสองชั้นนั้นชี้ให้เห็นว่าการเปิดฝักร้าห้าเดือนที่ซ่อนไว้นั้น มาพร้อมกับการแก้ไขคำประกาศอันไม่ถูกต้องซึ่งก่อให้เกิดความผิดหวังครั้งแรก และสิ่งนี้เกิดขึ้นเมื่อมารีย์ได้พบและทักทายเอลิซาเบธในเดือนที่หก

ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ สหรัฐอเมริกาพุดดิงพญานาค ลาของอิสลามพุด และนิมิตของฮาบากุกพุดผ่านปากของเยเรมีย์ เศคาริยาห์ และเอเสเคียล ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ เอเสเคียลเป็นหมายสำคัญ จึงเป็นตัวแทนของธงสัญญาณที่ถูกยกขึ้น ณ เวลากฎหมายวันอาทิตย์ ในบรรดาการอ้างถึงคำว่า "หมายสำคัญ" ทั้งเก้าครั้งในหนังสือเอเสเคียล มีอยู่สองครั้งที่ระบุว่า "วันสะบาโตทั้งหลาย" เป็นหมายสำคัญแห่งการชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งเป็นตัวแทนของการรวมกันระหว่างพระเจ้ากับมนุษยชาติ

แต่เราได้กระทำเพื่อเห็นแก่นามของเราเอง
เพื่อมิให้นามนั้นเป็นมลทินท่ามกลางบรรดาประชาชาติซึ่งเขาทั้งหลายอาศัยอยู่
ท่ามกลางสายตาของชนเหล่านั้น เราได้สำแดงตนให้เขาทั้งหลายรู้จัก
ในการที่เราพาเขาทั้งหลายออกมาจากแผ่นดินอียิปต์
ฉะนั้นเราจึงกระทำให้เขาทั้งหลายออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ และพาเขาทั้งหลายเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร
และเราได้ให้กฎเกณฑ์ของเราแก่เขาทั้งหลาย และสำแดงคำพิพากษาของเราแก่เขาทั้งหลาย
ซึ่งถ้ามนุษย์ผู้ใดกระทำตาม เขาก็จะดำรงชีวิตอยู่โดยสิ่งเหล่านั้น

ยิ่งกว่านั้น เราได้ให้บรรดาสะบาโตของเราแก่พวกเขาไว้ด้วย เพื่อเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับพวกเขา
เพื่อพวกเขาจะได้รู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์ผู้ทรงชำระเขาให้บริสุทธิ์
แต่พงศ์พันธุ์อิสราเอลได้กบฏต่อเราในถิ่นทุรกันดาร พวกเขาไม่ได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา
และได้ดูหมิ่นคำพิพากษาของเรา ซึ่งถ้ามนุษย์กระทำตาม เขาก็จะมีชีวิตอยู่ได้โดยสิ่งเหล่านั้น
และพวกเขาได้กระทำให้สะบาโตของเราเป็นมลทินอย่างยิ่ง แล้วเราจึงกล่าวว่า
เราจะเหวความพิโรธของเราลงเหนือพวกเขาในถิ่นทุรกันดาร เพื่อผลาญพวกเขาเสีย
แต่เราได้กระทำเพื่อเห็นแก่นามของเรา เพื่อมิให้นามนั้นถูกทำให้เป็นมลทินต่อหน้าบรรดาประชาชาติ
ซึ่งอยู่ต่อหน้าต่อตาพวกเขาเมื่อเราพาเขาออกมา ถึงกระนั้น
เราก็ได้ยกมือของเราขึ้นปฏิญาณแก่พวกเขาในถิ่นทุรกันดารด้วยว่า
เราจะไม่พาพวกเขาเข้าไปในแผ่นดินซึ่งเราได้ให้แก่พวกเขา เป็นแผ่นดินที่มีน้ำนมและน้ำผึ้งไหลบริบูรณ์
ซึ่งเป็นสง่าราศีแห่งแผ่นดินทั้งปวง เพราะพวกเขาได้ดูหมิ่นคำพิพากษาของเรา
และมิได้ดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา แต่ได้กระทำให้สะบาโตของเราเป็นมลทิน
ด้วยว่าใจของพวกเขาติดตามรูปเคารพของตน ถึงกระนั้น ตาของเรายังสงสารพวกเขา
มิได้ทำลายพวกเขา และมิได้ทำให้พวกเขาสิ้นสุดลงในถิ่นทุรกันดาร
แต่เราได้กล่าวแก่บุตรทั้งหลายของพวกเขาในถิ่นทุรกันดารว่า
อย่าดำเนินตามกฎเกณฑ์ของบรรพบุรุษของเจ้า อย่าถือรักษาคำพิพากษาของพวกเขา
และอย่ากระทำตนให้เป็นมลทินด้วยรูปเคารพของพวกเขา เราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า
จงดำเนินตามกฎเกณฑ์ของเรา และจงรักษาคำพิพากษาของเราและกระทำตามนั้น
และจงถือว่าสะบาโตของเราเป็นสิ่งบริสุทธิ์ และสะบาโตนั้นจะเป็นหมายสำคัญระหว่างเรากับเจ้า

เพื่อเจ้าจะได้รู้ว่า เราคือพระยาห์เวห์พระเจ้าของเจ้า เอเสเคียล 20:9-20

เอเสเคียลเป็นธงสัญลักษณ์ของคนหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พัน และหมายสำคัญแห่งความเป็นพระเจ้าที่รวมเข้ากับความเป็นมนุษย์ก็คือ "วันสะบาโต" ขององค์พระผู้เป็นเจ้า เอเสเคียลเป็นหมายสำคัญ ณ การเริ่มต้นของการล้อมเมือง และเขาเป็นหมายสำคัญ ณ การทำลายกรุงเยรูซาเล็ม เมื่อเขาถูกยกขึ้นเป็นธงสัญลักษณ์ ในการเริ่มต้นของการล้อมเมืองนั้น บรรดาผู้ที่ปฏิเสธจะมองเห็นและได้ยิน ผู้ซึ่งลบหลู่ "วันสะบาโต" ของพระองค์ ก็เป็นหมายสำคัญด้วยเช่นกัน

แล้วมีบางคนในพวกผู้ใหญ่แห่งอิสราเอลมาหาข้าพเจ้า และนั่งอยู่ต่อหน้าข้าพเจ้า และพระวณะของพระยาห์เวห์ก็มาถึงข้าพเจ้า ตรัสว่า บุตรแห่งมนุษย์เอ๋ย คนเหล่านี้ได้ตั้งรูปเคารพของตนไว้ในใจ และวางสิ่งสะดุดแห่งความชั่วช้าของตนไว้ตรงหน้าของตน เราควรให้เขาทั้งหลายมาทูลถามเราหรือไม่? เหตุฉะนั้น จงพูดกับเขาทั้งหลาย และกล่าวแก่เขาทั้งหลายว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระยาห์เวห์ตรัสดังนี้ว่า ทุกคนในวงศ์วานอิสราเอลที่ตั้งรูปเคารพของตนไว้ในใจ และวางสิ่งสะดุดแห่งความชั่วช้าของตนไว้ตรงหน้าของตน แล้วมาหาผู้เผยพระวณะ เราคือพระยาห์เวห์จะตอบผู้นั้นผู้ทีมานั้นตามจำนวนมากแห่งรูปเคารพของเขา เพื่อว่าเขาจะจับวงศ์วานอิสราเอลไว้ในใจของเขาทั้งหลาย เพราะว่าเขาทั้งหลายได้เห็นห่างไกลจากเราเพราะรูปเคารพของเขาทั้งหลาย.

ฉะนั้น จงกล่าวแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลว่า องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ว่า จงกลับใจเสียใหม่ และจงหันตัวของเจ้าเสียจากรูปเคารพของเจ้า และจงหันหน้าของเจ้าเสียจากสิ่งนำสะดุดสะเอียนทั้งสิ้นของเจ้า เพราะว่าทุกคนในพงศ์พันธุ์อิสราเอล หรือคนต่างด้าวที่อาศัยอยู่ในอิสราเอล ผู้ที่แยกตนออกจากเรา และตั้งรูปเคารพของตนไว้ในใจของตน และวางสิ่งสะดุดแห่งความชั่วช้าของตนไว้ตรงหน้าของตน แล้วมาหาผู้เผยพระวณะเพื่อทูลถามเขาเกี่ยวกับเรา เรา คือพระยาห์เวห์ จะตอบเขาด้วยตัวของเราเอง และเราจะตั้งหน้าของเราต่อสู้นั้น และจะกระทำให้เขาเป็นหมายสำคัญและเป็นคำครหา และเราจะตัดเขาออกเสียจากท่ามกลางชนชาติของเรา แล้วเจ้าทั้งหลายจะรู้ว่าเราคือพระยาห์เวห์ และถ้าผู้เผยพระวณะถูกล่อลวงเมื่อเขากล่าวถ้อยคำอย่างหนึ่งอย่างใด เรา คือพระยาห์เวห์ ได้ล่อลวงผู้เผยพระวณะนั้น และเราจะเหยียดมือของเราออกต่อเขา และจะทำลายเขาเสียจากท่ามกลางชนชาติอิสราเอลของเรา และเขาทั้งหลายจะรับโทษแห่งความชั่วช้าของตน โทษของผู้เผยพระวณะจะเป็นเช่นเดียวกับโทษของผู้ที่ไปแสวงหาผู้นั้น เพื่อว่าพงศ์พันธุ์อิสราเอลจะไม่หลงเงินไปจากเราอีกต่อไป และจะไม่ทำตนให้เป็นมลทินอีกต่อไปด้วยการละเมิดทั้งสิ้นของเขาทั้งหลาย แต่เพื่อว่าเขาทั้งหลายจะเป็นประชากรของเรา และเราจะเป็นพระเจ้าของเขาทั้งหลาย พระองค์เจ้าพระเจ้าตรัสดังนี้ เอเสเคียล 14:1-11.

ที่แนชวิลล์ บรรดาผู้ที่อยู่ภายในคริสตจักรเซเวนธ์เดย์แอ๊ดเวนตีสแห่งเลาติเซีย ผู้ซึ่งไม่เชื่อเช่นเดียวกับชาคาริยาห์; ผู้ซึ่ง "ได้ยึดถือหาที่ว่าเราไม่จำเป็นต้องคาดหวังการอัศจรรย์และการสำแดงฤทธานภาพของพระเจ้าอย่างเด่นชัดดังเช่นในสมัยก่อน" ดังที่มีภาพแทนโดยช่วงปี 1840 ถึง 1844 จะถูกเผชิญหน้าโดยผู้ที่อยู่นอกลัทธิแอ๊ดเวนตีสถึงเหตุที่ว่าทำไมพวกเขาจึงล้มเหลวในการให้คำเตือน พวกเขากลายเป็น "หมายสำคัญ" ของข่าวสารสันติภาพและความปลอดภัยอันเป็นเท็จ ซึ่งเป็นเครื่องหมายของการแยกระหว่างคนมีปัญญากับคนโง่เขลา ดังที่มีภาพแทนโดยกระโถมสองหลังซึ่งตั้งอยู่ตรงข้ามกันในการประชุมค่ายที่เอ็กซีเตอร์ พวกเขาถือ "หมายสำคัญ" แห่งการบูชารูปเคารพและการกบฏ ขณะที่เอเสเคียลถือข่าวสารคำเตือนเชิงพยากรณ์อันแท้จริง เมื่อสิ้นสุดการล้อม เมื่อกรุงเยรูซาเล็มถูกทำลาย อันเป็นภาพแทนของกฎหมายวันอาทิตย์

หมายสำคัญแห่งการกบฏก็คือเครื่องหมายของสัตว์ร้าย
และหมายสำคัญแห่งการเชื่อฟังก็คือตราประทับของพระเจ้า

เวลาทดลองใจของอิตาเลนติสท์จะปิดลงอย่างสมบูรณ์เมื่อถึงกฎหมายวันอาทิตย์
และที่นั่นมีเครื่องหมายของคนชอบธรรมและคนอธรรมซึ่งถูกทำเครื่องหมายไว้ การปิดแห่งเวลาทดลองใจ ณ
กฎหมายวันอาทิตย์ซึ่งกำลังจะมาถึง เป็นแบบอย่างของการปิดแห่งเวลาทดลองใจเมื่อมีคาเอลทรงลุกขึ้นยืน
และที่นั่นเครื่องหมายแห่งความตายของชนหมู่มากได้ถูกสำแดงโดยโกกและมาโกก

และบรรดาผู้สัญจรที่ผ่านไปทั่วแผ่นดินนั้น เมื่อผู้ใดเห็นกระดูกของมนุษย์
เขาจะปักเครื่องหมายไว้ข้างกระดูกนั้น จนกว่าผู้ฝังศพจะมาฝังไว้ในหุบเขาแห่งฮาโมนโกก
และชื่อเมืองนั้นด้วยจะเรียกว่า ฮาโมนาห์ ดังนั้นแหละเขาทั้งหลายจะชำระแผ่นดินให้สะอาด เอเสเคียล
39:15, 16

เครื่องหมายแห่งพันธสัญญาถูกระบุไว้ในเอเสเคียลบทที่สามสิบเจ็ด
ซึ่งหุบเขาแห่งกระดูกที่ตายแล้วถูกนำให้มีชีวิต และไม้สองท่อนถูกนำมารวมเข้าด้วยกัน
กระดูกเหล่านั้นถูกนำให้มีชีวิตโดยข่าวสารแห่งอิสลาม ซึ่งแสดงแทนด้วยลมทั้งสี่ จึงเป็นแบบอย่างของวันที่ 11
สิงหาคม ค.ศ. 1840 ไม้สองท่อนถูกรวมเป็นอันเดียวกัน
จึงเป็นภาพแทนของการรวมข่าวสารของทูตสวรรค์องค์ที่สองเข้ากับข่าวสารแห่งเสียงร้องในเวลาเที่ยงคืน
กระดูกทั้งหลายคือการประทอนฤทธิ์เดชแก่ทูตสวรรค์องค์ที่หนึ่ง
และไม้สองท่อนคือการประทอนฤทธิ์เดชแก่ทูตสวรรค์องค์ที่สอง ภายหลังจากนั้น
ประชากรของพระเจ้าจึงเป็นประชากรแห่งพันธสัญญาที่พระองค์ทรงเลือกสรรในวาระสุดท้ายของพระองค์
ซึ่งมีโยฮันเป็นภาพแทน คือหนึ่งแสนสี่หมื่นสี่พันคน

ยิ่งกว่านั้น เราจะกระทำพันธสัญญาแห่งสันติสุขกับเขาทั้งหลาย;
และพันธสัญญานั้นจะเป็นพันธสัญญานิรันดร์กับเขาทั้งหลาย: และเราจะตั้งเขาทั้งหลายไว้
และทวีจำนวนเขาทั้งหลายขึ้น และจะตั้งสถานนมัสการของเราไว้ท่ามกลางเขาทั้งหลายเป็นนิตย์
พลับพลาของเราจะอยู่กับเขาทั้งหลายด้วย: เออ, เราจะพระเจ้าของเขา
และเขาทั้งหลายจะเป็นชนชาติของเรา และบรรดาประชาชาติจะรู้ว่า
เราคือพระยาห์เวห์ผู้ชำระอิสราเอลให้บริสุทธิ์ เมื่อสถานนมัสการของเราอยู่ท่ามกลางเขาทั้งหลายเป็นนิตย์
เอเสเคียล 37:26-28.

การผานกันระหว่างความเป็นพระเจ้าและความเป็นมนุษย์นั้นได้รับการสำแดงไว้ในพระวจนะของพระเจ้าในหล
ากหลายลักษณะ และภาพประกอบประการหนึ่งคือเมื่อ “ป้อมปราการแห่งจิตวิญญาณ”
ซึ่งตั้งอยู่ภายในธรรมชาติฝ่ายสูงของมนุษย์ เชื่อมต่อเข้ากับป้อมปราการแห่งสถานนมัสการของพระเจ้า
เมื่อห้องพระที่นั่งแห่งสวรรค์ซึ่งเป็นตัวแทนของป้อมปราการของพระเจ้า
รวมเข้ากับป้อมปราการแห่งธรรมชาติฝ่ายสูงของมนุษย์ ประชากรของพระเจ้ายก “ได้รับการชำระให้บริสุทธิ์”
และพระองค์ทรงสถิต “ท่ามกลางพวกเขาเป็นนิตย์ตลอดไป”

ภายหลังบทที่สามสิบเจ็ด เอเสเคียลได้นำเสนอบทที่สามสิบแปดและสามสิบเก้า ซึ่งเขากล่าวถึงโกกและมาโกกใ
นฐานะสัญลักษณ์ของสมาพันธ์ภาพแห่งมวลมนุษยชาติที่อยู่นอกประชากรแห่งพันธสัญญาผู้ทรงเลือกสรรของ
พระเจ้า ในบทที่สี่สิบ
ประชากรแห่งพันธสัญญาในบทที่สามสิบเจ็ดได้รับการพรรณนาเป็นพระวิหารที่แผ่เต็มทั่วทั้งแผ่นดินโลก
บทที่สามสิบแปดถึงสี่สิบเป็นภาพแทนการลุกขึ้นของประชากรแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าในยุคสุดท้าย
ดังที่แสดงไว้โดยตัวเลข 38 และ 40.

เราจะกล่าวถึงสิ่งเหล่านี้ต่อไปในบทความถัดไป

